

Davacının markası Türkiye’de tescilli değil ise de; Paris Sözleşmesinin 1 nci mükerrer 6 ncı maddesi uyarınca tanınmış markalar tescil edilemez

Taraflar arasında görülen davada Ankara Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi’nce verilen 15.02.2005 tarih ve 2004/447-2005/82 sayılı kararın Yargıtay’ca incelenmesi davalılar vekilleri tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi Abdullah Turgut tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkilinin ABD ve dünyanın birçok ülkesinde 18, 25, 44 ve 45 nci sınıflarda “P PHAT FARM + şekil” ibareli markasının müvekkili adına tescilli olduğunu, davalı Neta Ltd. Şti’nin, bu markanın birebir aynısını tescil ettirmek amacıyla diğer davalı TPE’ne başvurduğunu, müvekkilinin itirazının en son davalı TPE’nün YİDK’nca reddedildiğini, markanın tanınmış marka olduğunu, Paris Sözleşmesinin 1 nci mükerrer 6 ncı maddesi uyarınca tanınmış markaların tescil edilemeyeceğini ve mevcut durumun iltibas ve haksız rekabete yol açacağını ileri sürerek, YİDK kararının iptaline, davalı şirketin başvurusunun reddine, eğer tescile karar verilmiş ise, tescilin iptali ile sicilden terkinine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalılardan TPE vekili, davacı markasının dünyanın çeşitli ülkelerinde tescilli olmasının, tanınmışlığının karinesi olamayacağını savunarak, davanın reddini istemiştir.

Diğer davalı vekili, müvekkilinin markasının TPE nezdinde tescilli olduğunu savunarak, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece; iddia, savunma, toplanan deliller ve bilirkişi raporuna göre, davacının markası Türkiye’de tescilli değil ise de; davanın 556 sayılı KHK’nin 7/1-1, 8/3 ve TTK’nun 56 ve 57 nci maddeleri hükümlerine dayandığı ve davacı markasının ilgili sektörde 556 sayılı KHK’nin 7/1-1 maddesi anlamında tanınmış marka olduğu, “PHAT” ibaresinin davacının unvanının esaslı unsuru olduğu, Paris Sözleşmesinin, 8 maddesine göre ticaret unvanının korunduğu, 556 sayılı KHK’nin, 8/5 maddesi ve TTK’nun 56, 57/5 maddeleri uyarınca aynı alanda faaliyette bulunan davacı şirketin izni alınmadan bu unvanın davalı şirketçe marka olarak kullanılmasının olanaklı olmadığı gerekçeleriyle, davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararı, ayrı ayrı davalı vekilleri temyiz etmiştir.

Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, ayrı ayrı davalı vekillerinin tüm temyiz itirazları yerinde değildir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı, ayrı ayrı davalı vekillerinin bütün temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun bulunan hükmün ONANMASINA, aşağıda yazılı bakiye 1.00.-YTL temyiz ilam harcının temyiz eden davalılardan ayrı ayrı alınmasına, 18.04.2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

(11. HD, 18.04.2006, E. 2005/4397, K. 2006/4251 – Legal Fikri ve Sıani Haklar Dergisi: 7/2006)